

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

DECYZJA RAMOWA RADY 2008/919/WSiSW

z dnia 28 listopada 2008 r.

zmieniająca decyzję ramową 2002/475/WSiSW w sprawie zwalczania terroryzmu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29, art. 31 ust. 1 lit. e) oraz art. 34 ust. 2 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Terroryzm stanowi jedno z najpoważniejszych pogwałceń uniwersalnych wartości, na których opiera się Unia Europejska, takich jak godność ludzka, wolność, równość i solidarność oraz poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności. Jest to również jeden z najpoważniejszych zamachów na demokrację i praworządność, wspólne państwom członkowskim i stanowiące fundament Unii Europejskiej.
- (2) Decyzja ramowa Rady 2002/475/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu ⁽²⁾ stanowi podstawę polityki Unii Europejskiej w zakresie zwalczania terroryzmu. Stworzenie ram prawnych wspólnych wszystkim państwom członkowskim, a w szczególności opracowanie zharmonizowanej definicji przestępstw terrorystycznych, umożliwiło wypracowanie i rozszerzenie polityki Unii Europejskiej w zakresie zwalczania terroryzmu, przy jednoczesnym poszanowaniu praw podstawowych i zasady praworządności.
- (3) W ostatnich latach zagrożenie terrorystyczne narastało i szybko ewoluowało, a terroryści i osoby ich wspierające zmienili metody działania, między innymi rezygnując z działalności w zorganizowanych, hierarchicznych grupach na rzecz luźno powiązanych, na w pół niezależnych komórek. Komórki te stanowią element łączący międzynarodowe sieci i w coraz większym stopniu korzystają z nowych technologii, w szczególności z Internetu.
- (4) Internet jest wykorzystywany do inspirowania i mobilizowania lokalnych sieci terrorystycznych i różnych osób w Europie, służy również jako źródło

informacji na temat środków i metod terrorystycznych – stanowi zatem swego rodzaju „wirtualny obóz szkoleniowy”. Kosztem nieznacznych wydatków i bardzo małego ryzyka mnożą się działania polegające na publicznym nawoływaniu do popełniania przestępstw terrorystycznych, rekrutacji na potrzeby terroryzmu oraz szkoleniu terrorystycznym.

- (5) W Programie haskim: wzmacnianie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej, przyjętym przez Radę Europejską w dniu 5 listopada 2004 r., podkreśla się, że skuteczne zapobieganie terroryzmowi i zwalczanie tego zjawiska przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych wymaga, by państwa członkowskie nie ograniczały swoich działań wyłącznie do zabiegów mających na celu zachowanie własnego bezpieczeństwa, lecz skoncentrowały się także na bezpieczeństwie Unii jako całości.
- (6) W Planie działania Rady i Komisji służącemu realizacji programu haskiego mającego na celu wzmacnianie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej ⁽³⁾ przypomina się, że walka z terroryzmem wymaga podjęcia działań w skali światowej oraz że nie można ignorować oczekiwań obywateli wobec Unii i że Unia musi na te oczekiwania odpowiedzieć. Wspomina się w nim również, że uwagę należy skupić na różnych aspektach zapobiegania, gotowości i reagowania w celu dalszego podwyższenia lub, w odpowiednich przypadkach, uzupełnienia potencjału państw członkowskich w zakresie zwalczania terroryzmu, ze szczególnym uwzględnieniem rekrutacji, finansowania, analizy ryzyka, ochrony infrastruktury krytycznej i zarządzania skutkami.
- (7) Niniejsza decyzja ramowa przewiduje kryminalizację przestępstw związanych z działalnością terrorystyczną, w ramach realizacji szerszego celu politycznego, jakim jest zapobieganie terroryzmowi poprzez ograniczenie rozpowszechniania materiałów, które mogą zachęcać poszczególne osoby do przeprowadzania ataków terrorystycznych.

⁽¹⁾ Opinia dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. L 164 z 22.6.2002, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. C 198 z 12.8.2005, s. 1.

- (8) W rezolucji 1624 (2005) Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych wezwała państwa, by w ramach realizacji zobowiązań spoczywających na nich na mocy prawa międzynarodowego, podjęły niezbędne i właściwe środki na rzecz ustanowienia prawnego zakazu podżegania do popełniania aktów terrorystycznych oraz na rzecz przeciwdziałania takim czynom. W sprawozdaniu Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych pt. „Zjednoczeni wobec terroryzmu: zalecenia w sprawie światowej strategii zwalczania terroryzmu” z dnia 27 kwietnia 2006 r. uznaje się, że powyższa rezolucja stwarza podstawę kryminalizacji czynów polegających na podżeganiu do aktów terrorystycznych i rekrutacji terrorystów, w tym za pośrednictwem Internetu. W globalnej strategii zwalczania terroryzmu, którą Organizacja Narodów Zjednoczonych przyjęła w dniu 8 września 2006 r., wspomina się, że państwa należące do ONZ zobowiązują się zbadać metody i środki koordynacji wysiłków na szczeblu międzynarodowym i regionalnym celem zwalczania wszelkich form i przejawów terroryzmu w Internecie.
- (9) W Konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi państwa będące jej stronami zostały zobowiązane do kryminalizacji czynów polegających na publicznym nawoływaniu do popełniania przestępstw terrorystycznych, a także rekrutacji na potrzeby terroryzmu i szkoleń terrorystycznych, jeżeli czyny te zostały popełnione bezprawnie i umyślnie.
- (10) Należy dokonać dalszego zbliżenia definicji przestępstw terrorystycznych, w tym przestępstw związanych z działalnością terrorystyczną, we wszystkich państwach członkowskich, tak by definicja ta obejmowała publiczne nawoływanie do popełniania przestępstw terrorystycznych, rekrutację na potrzeby terroryzmu oraz szkolenie terrorystyczne, jeżeli czyny te zostały popełnione umyślnie.
- (11) Należy przewidzieć sankcje dla osób fizycznych, które popełniły umyślnie czyn polegający na publicznym nawoływaniu do popełniania przestępstw terrorystycznych, rekrutacji na potrzeby terroryzmu oraz szkoleniu terrorystycznym, lub dla osób prawnych, które ponoszą odpowiedzialność za ten czyn. Takie formy postępowania powinny być w jednakowym stopniu karalne we wszystkich państwach członkowskich, niezależnie od tego, czy są popełniane za pośrednictwem Internetu, czy też nie.
- (12) W związku z tym, że cele niniejszej decyzji ramowej nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający jednostronnie przez państwa członkowskie i mogą zatem – z uwagi na potrzebę ustanowienia ogólnoeuropejskich zharmonizowanych przepisów – zostać skuteczniej osiągnięte na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu WE, o której mowa w art. 2 Traktatu UE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 Traktatu WE niniejsza decyzja ramowa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (13) Unia przestrzega zasad uznanych w art. 6 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej i odzwierciedlonych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności w jej rozdziale II i VI. Żaden z przepisów niniejszej decyzji ramowej nie może być interpretowany jako zmierzający

do zmniejszenia lub ograniczenia praw podstawowych lub wolności, takich jak wolność wypowiedzi, wolność gromadzenia się lub stowarzyszania się, prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, w tym prawo do poszanowania tajemnicy korespondencji.

- (14) Publiczne nawoływanie do popełniania przestępstw terrorystycznych, rekrutacja na potrzeby terroryzmu oraz szkolenie terrorystyczne należą do przestępstw umyślnych. W związku z tym żaden z przepisów niniejszej decyzji ramowej nie może być interpretowany jako zmierzający do zmniejszenia lub ograniczenia możliwości rozpowszechniania informacji do celów naukowych, akademickich lub sprawozdawczych. Wyrażanie radykalnych, polemicznych lub kontrowersyjnych poglądów w toku debaty publicznej dotyczącej delikatnych kwestii politycznych, w tym terroryzmu, wykracza poza zakres stosowania niniejszej decyzji ramowej, a w szczególności poza zakres definicji publicznego nawoływania do popełniania przestępstw terrorystycznych.
- (15) Kryminalizacja określonych czynów na mocy decyzji ramowej powinna być proporcjonalna do charakteru i okoliczności przestępstwa, przy poszanowaniu uzasadnionych zamierzonych celów i niezbędności tych celów w społeczeństwie demokratycznym, i powinna wykluczać wszelkie formy arbitralnego lub dyskryminującego traktowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ RAMOWĄ:

Artykuł 1

Zmiany

W decyzji ramowej 2002/473/WSiSW wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Przestępstwa związane z działalnością terrorystyczną

1. Do celów niniejszej decyzji ramowej:

- a) »publiczne nawoływanie do popełniania przestępstw terrorystycznych« oznacza rozpowszechnianie lub inną formę udostępniania publicznego przekazu w celu podżegania do popełnienia jednego z przestępstw wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. a)–h), jeżeli takie postępowanie, niezależnie od tego, czy stanowi ono bezpośrednie nakłanianie do popełnienia przestępstw terrorystycznych, powoduje zagrożenie popełnienia co najmniej jednego spośród tych przestępstw;
- b) »rekrutacja na potrzeby terroryzmu« oznacza nakłanianie innej osoby do popełnienia jednego z przestępstw wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. a)–h) lub w art. 2 ust. 2;
- c) »szkolenie terrorystyczne« oznacza prowadzenie instruktażu w zakresie wytwarzania lub stosowania materiałów wybuchowych, broni palnej lub innych rodzajów broni lub szkodliwych bądź niebezpiecznych substancji lub instruktażu w zakresie innych konkretnych metod lub technik do celów popełnienia jednego z przestępstw wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. a)–h), ze świadomością, że przekazywane umiejętności mają posłużyć do tych celów.

2. Każde państwo członkowskie stosuje niezbędne środki w celu zapewnienia, by do przestępstw związanych z działalnością terrorystyczną zaliczały się następujące czyny umyślne:

- a) publiczne nawoływanie do popełniania przestępstw terrorystycznych;
- b) rekrutacja na potrzeby terroryzmu;
- c) szkolenie terrorystyczne;
- d) kwalifikowany typ kradzieży dokonanej z zamiarem popełnienia jednego z przestępstw wymienionych w art. 1 ust. 1;
- e) wymuszenie dokonane z zamiarem popełnienia jednego z przestępstw wymienionych w art. 1 ust. 1;
- f) sporządzanie fałszywych dokumentów urzędowych dokonane z zamiarem popełnienia jednego z przestępstw wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. a)–h) oraz w art. 2 ust. 2 lit. b).

3. Czyn określony w ust. 2 podlega karze niezależnie od tego, czy przestępstwo terrorystyczne zostało faktycznie popełnione.”;

2) artykuł 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Podżeganie, pomocnictwo oraz usiłowanie

1. Każde państwo członkowskie stosuje niezbędne środki, aby zapewnić karalność czynów polegających na pomocnictwie w popełnieniu jednego z przestępstw, o których mowa w art. 1 ust. 1, art. 2 lub 3.

2. Każde państwo członkowskie stosuje niezbędne środki, aby zapewnić karalność czynów polegających na podżeganiu do popełnienia jednego z przestępstw, o których mowa w art. 1 ust. 1, art. 2 lub art. 3 ust. 2 lit. d)–f).

3. Każde państwo członkowskie stosuje niezbędne środki, aby zapewnić karalność czynów polegających na usiłowaniu popełnienia jednego z przestępstw, o których mowa w art. 1 ust. 1 i art. 3 ust. 2 lit. d)–f), z wyjątkiem przestępstwa posiadania określonego w art. 1 ust. 1 lit. f) i przestępstwa, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. i).

4. Każde państwo członkowskie może podjąć decyzję o zastosowaniu niezbędnych środków, aby zapewnić karalność czynów polegających na usiłowaniu popełnienia przestępstw, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. b) i c).”.

Artykuł 2

Podstawowe zasady dotyczące wolności wypowiedzi

Niniejsza decyzja ramowa nie zobowiązuje państw członkowskich do stosowania środków niezgodnych z podstawowymi zasadami dotyczącymi wolności wypowiedzi, w szczególności wolności prasy i wolności wypowiedzi w innych mediach, wynikającymi z przepisów konstytucyjnych lub niezgodnych z przepisami o prawach i obowiązkach oraz gwarancjach proceduralnych dla prasy lub innych mediów, jeżeli przepisy te dotyczą ustalenia lub ograniczenia odpowiedzialności.

Artykuł 3

Wdrożenie i sprawozdanie

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki mające na celu wykonanie niniejszej decyzji ramowej do dnia 9 grudnia 2010 r. Podczas wdrażania niniejszej decyzji ramowej państwa członkowskie zapewniają, aby kryminalizacja czynów była proporcjonalna do uzasadnionych zamierzonych celów niezbędnych w społeczeństwie demokratycznym oraz wykluczała wszelkie formy arbitralnego i dyskryminującego traktowania.

2. Do dnia 9 grudnia 2010 r. państwa członkowskie przekazują Sekretariatowi Generalnemu Rady oraz Komisji tekst przepisów przenoszących do ich prawa krajowego obowiązki nałożone na nie na mocy niniejszej decyzji ramowej. Na podstawie sprawozdania sporządzonego w oparciu o te informacje i sprawozdania Komisji Rada ocenia, do dnia 9 grudnia 2011 r., czy państwa członkowskie zastosowały niezbędne środki w celu wykonania niniejszej decyzji ramowej.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsza decyzja ramowa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 listopada 2008 r.

W imieniu Rady
M. ALLIOT-MARIE
Przewodniczący